

SLOVENSKO BOLO PREDANÉ MAFIÁNSKOU VLÁDOU ZA JUDÁŠSKY GROŠ DO KOLONIÁLNEHO OTROCTVA. NÁROD MUSÍ ODOVZDAŤ SVOJE VOJENSKÉ LETISKÁ A ÚZEMIA AMERIČANOM „NA DOBU NEURČITÚ“. VLASTIZRADCOV ČAKÁ IBA JEDEN MOŽNÝ TREST

- CZ24 News | 16. prosince 2021

SLOVENSKO: V utorok sa stalo viacero dôležitých vecí. V parlamente boli prijaté kontroverzné zákony, pred parlamentom polícia zatkla protestujúcich záchranárov... ale to najzávažnejšie oznámili verejnosti ministri Nad' a Korčok: Slovensko odovzdá svoje vojenské letiská Američanom

Toto je vážnejšia vec, než celý ten folklór okolo pandémie a núdzového stavu, vážnejšia než oklieštenie siete nemocníc či schválenie podivnej reformy národných parkov, čo sú tiež veci, ktoré parlament v utorok schválil. Konšpirátor by mohol dokonca špekulovať, či ten spektakulárny zákrok na zdravotníkov nebol zámerne taký šokujúci, aby mediálne prekryl skutočne výbušnú vec s potenciálnymi ďalekosiahlymi následkami pre celé Slovensko.

V utorok 14. decembra ministri obrany a zahraničných vecí Jaroslav Nad' a Ivan Korčok verejnosti oznámili, že pripravili na podpis bilaterálnu zmluvu o „obrannej“ spolupráci s USA. Je to tá istá zmluva, ktorá sa v utajení pripravovala už pred pár rokmi, ale potom, ako prenikla aj zásluhou Hlavných správ na verejnosť, bola jej ratifikácia dočasne odložená.

Podstatou zmluvy je, že my Američanom necháme k dispozícii naše dve vojenské letiská, kde budú oni rozhodovať, čo sa na nich bude diať a my v zmysle pripravenej zmluvy ani nebudeme mať možnosť to kontrolovať. Oni za to tie letiská, ktoré budú používať, zrekonštruujú v hodnote stopäť miliónov dolárov. Super ponuka, nie? Predstavte si, že by vám niekto ponúkol, že vám v nejakej sume opraví byt a zato bude v tom vašom byte bývať (údajne dočasne, avšak bez uvedenia jednotky dočasnosti).

Dôkaz vazalského postavenia

Poslanec Národnej rady Ľuboš Blaha (Smer-SD) o tom na sociálnej sieti napísal: „Viete, prečo musel Kuciak zomrieť? Viete, prečo Američania potrebovali pravicovú vládu? Viete, prečo Matovičovi odpustia čokoľvek? Odpoveď prichádza v týchto dňoch – Nad' s Korčokom predstavili dohodu o obrannej spolupráci s USA. Slovenská republika sa týmto návrhom mení na kolóniu a vojenskú základňu Spojených štátov.“

Blaha spomína, ako pred dvomi rokmi proti tejto zmluve a proti americkým poskokom bojoval spolu s nebohým Jaroslavom Paškom. Výsledkom bolo, že počas Ficovej vlády to Američanom a ich sluhom neprešlo. A tak musela prísť Kuciakiáda, aby mohla byť dosadená bábková Hegeromatovičova vláda:

„Nemci mali svojich kvislingov, Američania majú naďov. A všetko stráži Čaputová, ktorú si takisto dosadili. A samozrejme – pod kontrolou majú aj liberálne médiá a mimovládky, ktoré teraz budú vykrikovať, aká je obranná dohoda s USA ,obojsstranne výhodná‘,“ hovorí Blaha.

Slovensko nie je jedinou krajinou, s ktorou chcú USA podpísať podobnú zmluvu. To používajú zástancovia tohto vlastizradného konania ako argument, poukazujú na to, že 23 z 30 krajín NATO už takúto zmluvu s USA má. Lenže je to skutočný argument? O čom to skôr svedčí? A prečo žiadne z týchto krajín nemajú podobné zmluvy samy medzi sebou? Úzka spolupráca niektorých európskych členov NATO je najlepším dôkazom toho, že akúkoľvek vojenskú spoluprácu je možné plnohodnotne realizovať v rámci NATO a vôbec nie je potrebné nad tento rámec ešte vytvárať špeciálne zmluvy. Táto zmluva krásne, v plnej nahote ukazuje, ako to je skutočne s nezávislosťou európskych krajín v americkej sfére vplyvu.

Tie bilaterálne zmluvy DCA (Defense Cooperation Agreement) o obrannej spolupráci nie sú ničím iným, než vazalskými zmluvami, ktoré zaväzujú vazalské krajiny byť voči USA úslužné a poskytnúť ich ozbrojeným silám všetko, čo budú chcieť. A tak sú aj napísané, o čom sa veľmi ľahko môžete presvedčiť aj sami: text návrhu zmluvy, ktorý vyjednali Nad' a Korčok [nájdete TU](#)).

I nejmenší finanční příspěvek velice pomáhá! Děkujeme!

CHCI PŘISPĚT

Dnešný text je prakticky rovnaký ako ten spred troch rokov...

A predstavte si: výsledný text zmluvy, ktorý by mal byť výsledkom dlhodobých jednaní, je takmer rovnaký ako ten, ktorý Hlavné správy zverejnili ako prvé (pre porovnanie ho [nájdete TU](#)). Ten vtedy verejnosť šokoval tým, aký je pre Slovensko škandalózne nevýhodný a vazalský, a preto sa vtedy od neho dištancovali dokonca aj systémové masmédiá, ktoré tvrdili, že to je iba prvý „nástrel“, a že výsledný text bude úplne, ale úplne iný.

Nuž a teraz sa ukázalo, že ten pôvodný text spred troch rokov sa od toho dnešného líši v podstate iba tým, že ho preložili z angličtiny trochu inak, a ešte kozmetickými detailmi, ktoré naozaj nemenia nič na samotnej podstate toho, o čo tu ide. Naši hrdinskí vyjednávači vyjednávali, vyjednávali, až vyjednali... ho ho ho, zasmial by sa americký Santa Claus.

Pripomeňme si, ako to vtedy bolo. Ktovie kedy by sa bola verejnosť dozvedela, že sa pripravuje zmluva s Američanmi, nebyť maďarského ministra zahraničných vecí. Ten pri informovaní o podobnej zmluve s USA, ktorú riešilo Maďarsko, medzi rečou náhodou spomenul, že sa to isté pripravuje aj u nás. Všimol si to historik, analytik, publicista, politik Eduard Chmelár, ktorý tú informáciu zverejnil.

Vtedajší minister zahraničných vecí Miroslav Lajčák a jeho vtedajší lojálny štátny tajomník Ivan Korčok sa snažili celú vec utajiť a ministerstvo zahraničia najprv tvrdilo, že Chmelár klame. Keď sa však o veci aj vďaka Hlavným správam začalo otvorene hovoriť, museli vyjsť s pravdou von: áno, rokuje sa. O okolnostiach prípravy tejto škandalóznej zmluvy spred dvoch rokov sme písali [napríklad](#)

[TU](#).

Že sa odovzdanie našich letísk Američanom podarilo vtedy relatívne bezbolestne zastaviť, bolo do značnej miery spôsobené aj tým, že zhodou okolností práve vtedy prezident Trump potreboval niekde v rozpočte nájsť peniaze na výstavbu múru na hraniciach s Mexikom, a tak položku „slovenské letiská“, ako aj iné projekty pozastavil. Trump však odišiel a jastrabi sa vrátili k pôvodným plánom, ktoré zahŕňajú aj obsadenie slovenských letísk. A keďže sa na Slovensku po voľbách krajiny zmocnila proamerická junta, výsledok sa dostavil (prekvapujúce skôr je, že až tak neskoro, takmer dva roky od volieb).

Nad': Americké základne nikdy neboli otázkou a nikdy otázkou nebudú...

Hlavné správy sa bezprostredne po voľbách, 5. marca 2020, tesne po rokovaníach s budúcimi koalíčnými partnermi, pýtali na túto vec aj budúceho ministra obrany Jaroslava Naďa ([viď TU](#)). Naď na otázku týkajúcu sa bilaterálnej zmluvy so Spojenými štátmi o rekonštrukcii našich vojenských letísk výmenou za ich využívanie americkou armádou vtedy odpovedal: „Keď to niekto vynáša donekonečna na povrch, tak to je naozaj až na smiech. Tu, dúfam, nikto zo zdravo uvažujúcich ľudí neočakáva, že by na koalíčných rokovaníach niekto riešil nejaké výmysly pána Danku, pána Kotlebu a pána Blahu o nejakých amerických základniach. Nikdy neboli otázkou a nikdy otázkou nebudú.“

Redaktor Hlavných správ nechcel veriť vlastným ušiam, a preto sa Naďa pre istotu spýtal, či bola vec zatiaľ odložená na neurčito. Naď vtedy takmer pobúrene zopakoval: „Nie že zatiaľ – otázka amerických základní na Slovensku nikdy nebola otázkou a nikdy otázkou nebude.“

A tu sme pri koreni veci. Slovenské úrady od samého počiatku a aj teraz trvajú na tom, že sa nerokuje o budovaní amerických základní, a to je zrejme aj pravda. Pod americkou základňou totiž rozumejú trvalú základňu, kde by boli Američania neustále nastúpení v plnom počte a „v plnej paráde“. Na to však Američania nemajú ani dosť prostriedkov, ani dosť ľudských zdrojov, a najmä, oni ani nemajú dôvod takto mrhať zdrojmi. Napokon, ani nemajú čas budovať „kamenné“ základne pri svojom urýchlennom pokuse tlačiť na Rusko.

Nie, ono to je naplánované úplne inak. Američania vyvinuli pre potreby svojho letectva nový systém kontajnerových základní. Tento „Deployable Air Base System“ (nasaditeľný systém leteckých základní) pozostávajúci z letecky prepravitelných kontajnerových súprav, známych ako súpravy DABS, umožňuje v prípade potreby rýchlo vybudovať kontajnerovú základňu pri akejkoľvek vhodnej pristávacej ploche a pohotovo začať bojové „misie“. Má tiež široké možnosti, ako základňu dynamicky meniť, upravovať, či rozširovať.

Takže Naď a ďalší vlastenci, ktorým tak leží na srdci bezpečnosť Slovenska, (technicky) neklamali: na Slovensku nebudú americké základne. Budú tu iba letiská s malou stabilnou posádkou, pripravenými zásobníkmi paliva, muničnými skladmi a ďalšími potrebnými zdrojmi. Takéto čudo sa nebude nazývať základňa, ale vo svojej podstate z toho bude v krátkom čase plnohodnotná základňa, keď to bude treba. V časoch cvičení a iných operácií to bude niečo, čo bude ťažké nazývať inak než základňou. Bude len na Američanoch, ako často v Kuchyni a na Sliachi budú na svojej „misii“.

A teda vidíme, že tu sa nás pán Naď snaží opiť rožkom a presvedčiť nás, že ak niečo vyzerá ako mačka, mňauká ako mačka, behá ako mačka a chytá myši ako mačka, tak to rozhodne nemôže byť mačka, lebo že to je mačka, to by predsa musela najskôr schváliť vláda a parlament, a on garantuje, že žiadna mačka schválená nebude.

Okrem toho, toto je len prvý krok: nikde nie je napísané, že sa nezopakuje situácia z Rumunska či Bulharska, kde vojenská prítomnosť USA naozaj časom prerástla do vybudovania trvalých amerických základní na ich území.

Čo sa v tej zmluve píše?

Angažovaní proamerickí propagandisti v denníkoch N a SME samozrejme okamžite vyrukovali s vysvetľujúcimi článkami, aby ich čitatelia vopred vedeli to podstatné: že tu vôbec nejde o prvú fázu vojenskej okupácie, a že si Slovensko týmto krokom zachováva nad všetkým plnú kontrolu. Trtmakový, povedané ľudovou rečou.

Na viacerých miestach je síce zdôraznené, že všetko, čo je v zmluve, je tam „pri plnom rešpektovaní suverenity a zákonov Slovenskej republiky“. Táto vtipná, všeobecne deklaratívna, a teda nič neznamajúca ozdobná vsuvka možno niekoho pomýli (na to tam je), ale kto sa zamyslí nad konkrétnymi ustanoveniami tej zmluvy, ten musí vidieť, že tu o suverenite a rešpekte voči Slovenskej štátnosti nemôže byť ani reči. Pozrime sa, čo sa v tej zmluve reálne píše.

„Dohoda o spolupráci v oblasti obrany medzi vládou Slovenskej republiky a vládou Spojených štátov amerických“, ktorú Nad' s Korčokom predkladajú na podpis prezidentke Čaputovej, dáva USA právomoc rozhodovať o dianí v určených priestoroch, kam budú mať zástupcovia slovenskej strany vstup umožnený len na základe povolenia od Američanov.

Ozbrojené sily USA budú mať „po dohode so slovenskou stranou“ právo priviezť, skladovať a prevádzkovať čokoľvek, pričom „ozbrojené sily USA budú mať výlučnú kontrolu nad prístupom k takémuto rozmiestnenému materiálu, jeho používaním a nakladaním s ním“. Lietadlá, vozidlá či lode ozbrojených síl USA budú môcť ľubovoľne prichádzať a odchádzať zo Slovenska, pričom „sa do nich nesmie nastupovať ani nepodliehať prehliadke bez súhlasu Spojených štátov“.

Inými slovami, my nebudeme mať žiadnu možnosť kontrolovať, čo privezú. Podľa Chmelára by to teda teoreticky mohli byť aj jadrové zbrane alebo ľubovoľné iné svinstvo – jediné, na čo sa budeme musieť spoliehať, je ich pravdivosť. Kto neverí, môže si to vyčítať sám priamo zo zmluvy, [viď TU](#).

Čo znamená „prechodne“ alebo „nedáľeko“?

„Táto dohoda naďalej ponecháva v rukách slovenských orgánov rozhodovanie o všetkom, čo sa týka spoločných aktivít s USA v oblasti obrany na území SR,“ uviedol minister Korčok. To konštatovanie by takmer chcelo gratuláciu našim vlasteneckým predstaviteľom, ktorí to hrdinsky pre nás až takto vybojovali. Ako to môže vyzeráť v praxi? Každoročne sa bude spoločne schvaľovať nejaký plán aktivít, ktorý sa však bude môcť operatívne meniť. Skúste si predstaviť tú „obrovskú“ mieru rozhodovania slovenských orgánov o tom, čo budú Američania na našich letiskách robiť...

Zmluva je formulovaná dosť neurčito, čo je výhodou pre americkú stranu: treba si totiž uvedomiť, že všetky neurčité slová, ako napríklad, že tu budú prebývať „prechodne“, znamenajú, že si ich môže každý vyložiť po svojom, čiže dávajú americkej strane prakticky neobmedzený priestor.

Je tam potom mnoho detailov o praktickom režime, v akom by mali fungovať vzťahy medzi americkými ozbrojenými silami a slovenskými občanmi a orgánmi, ktoré zdvihnú pozornému čitateľovi adrenalín. Tak napríklad, výslovne sa vzdávame práva trestať určité zločiny či priestupky Američanov na našom území. Všetky zmluvy s miestnymi dodávateľmi sa dojednávajú, uzatvárajú a spravujú podľa zákonov a predpisov USA. Vojenská polícia ozbrojených síl USA môže zabezpečovať

„udržanie disciplíny a poriadku voči ozbrojeným silám USA v komunitách neďaleko vojenských zariadení a priestorov, v ktorých sa nachádzajú ozbrojené sily USA.“

No len si to predstavte: americká vojenská polícia bude môcť robiť poriadky všade tam, kde budú americkí vojaci, ak to bude „neďaleko“ od bázy. (Hm, čo je vlastne na Slovensku „ďaleko“?) O skúsenostiach s podobnými maniermi Američanov by vám vedeli rozprávať ľudia z Nemecka, Japonska, Talianska či desiatok iných krajín, ktorí žijú v blízkosti ich základní.

Za čo sme štrngali kľúčmi?

Minister Nad' tvrdí: „Je to úplne štandardná medzinárodná dohoda.“ Nuž, nepochybne aj americké základne na Okinawe či v Ramsteine tam sú na základe úplne štandardných medzinárodných dohôd s miestnym vazalským štátom...

Hneď v úvode tejto potupnej zmluvy, ktorá robí zo Slovenska „holubník“ pre cudzincov, ktorí si tu budú môcť slobodne realizovať svoje geopolitické zámery, sa píše, že „prítomnosť ozbrojených síl Spojených štátov (,USA') v euroatlantickom priestore prispieva k posilneniu bezpečnosti a stability Slovenskej republiky a regiónu“. Lenže nie je až také ťažké pochopiť, že tento krok nielen že nijako neprispieje k bezpečnosti Slovenska, ale presne naopak: slovenské vojenské letiská sa stanú jedným z prioritných cieľov ruských rakiet.

Odovzdať naše letiská do rúk cudzincov je do očí bijúca vlastizrada, o tom nepochybuje nikto, kto nie je hypnotizovaný alebo zapredaný. A zvlášť do rúk Spojených štátov, ktoré sú z hľadiska ich medzinárodného pôsobenia v uplynulých desaťročiach najväčším zločincom na planéte.

Tento hanebný čin nijako neprispieje ani k dobrej nálade a občianskemu zmieru na Slovensku. Jeho autori si musia byť dobre vedomí toho, že si týmto pádom predplatia jednosmernú letenku do Leopoldova, ak sa globálne pomery v Európe jedného dňa zmenia.

Keď sme v roku 1989 štrngali na námestiach kľúčmi, chceli sme najmä tri veci: aby bolo naše socialistické zriadenie opravené a zlepšené, chceli sme slobodu slova a pohybu a chceli sme, aby na našom území už nikdy neboli cudzí vojaci. Po 32 rokoch vidíme, že zo systému „s ľudskou tvárou“ nezostal kameň na kameni a so slobodou slova to začína vyzeráť tiež veľmi neisto. A teraz sa rúca aj posledná z týchto vecí: na Slovensku sa chystajú usídlit' vojaci cudzej moci.

Zobudí sa slovenská verejnosť a zastaví toto svinstvo, kým sa ešte dá?

AUTOR: Ivan Lehotský

Zdroj: hlavnespravy.sk/co-vam-liberalne-media-zabudli-povedat-o-odovzdaní-nasich-vojenskych-letisk-americanom/2793404